

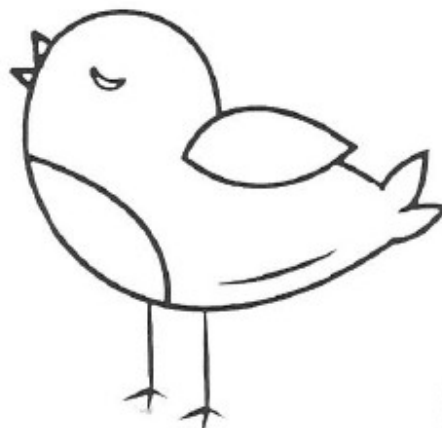
**Találsz ebben verseket, képeket.
Színezd ki, úgy szebbek lesznek!**

Bölcsiseknek, ovisoknak
(lapozgató, színezgető)

Mondókák

Egy veréb, két veréb
mondókának épp elég!

Ez a barna kis veréb
mindig ugrál, sose lép.

Tó szélén a szitakötő
röpdös, szálldos, sose köt Ő.

Tarka lepke szomját oltja
virág kelyhéből szippantja.

Kis virág, nagy virág,
méhecskének inni ád.
Édes mézét neked adja,
torkincódat gyógyíthatja.

Béka vagyok, brekegek,
csak este énekelek.
Parton ülök, napozok,
szúnyogokra vadászok.

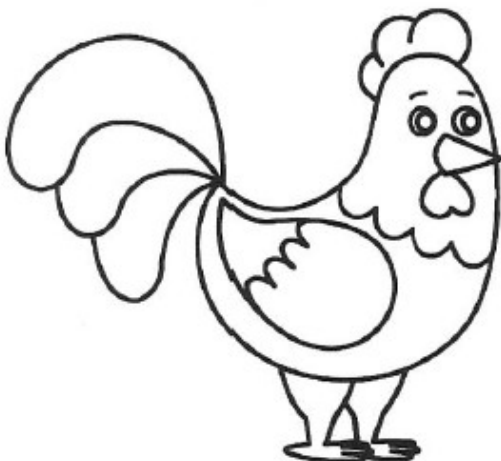
Mama mi ez?

Kutya mama udvarunkban
ül, figyel nagy komolyan,
kicsi fia, kutyácskája
ide-oda elrohan.

- Ne fuss sokat! Lábad fárad!
- De mama, így nagy leszek!
- Úgy gondolod, gyorsabban nősz,
ha rohángálsz? Úgy hiszed?

Sok mindent meg kell tanulnod,
nézz csak szét az udvaron,
tudnod kell, mi van a mezőn,
erdőn, réten, dombokon.

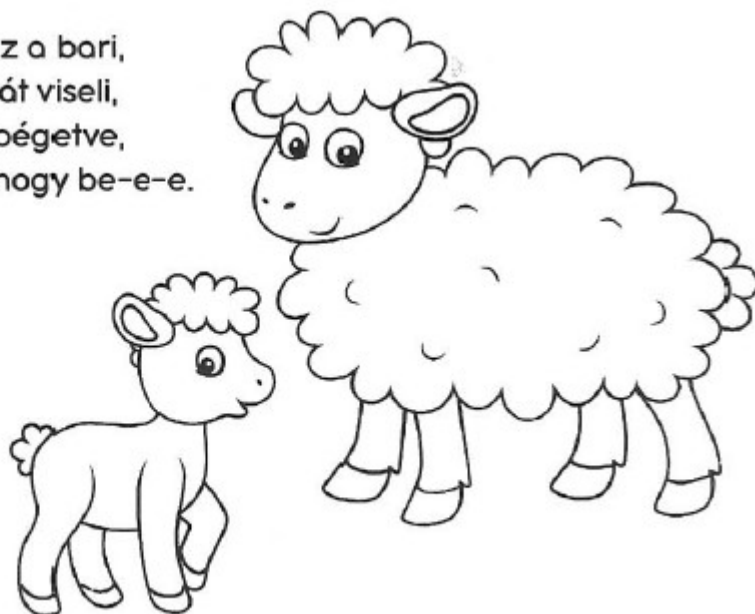
Nézd csak fiam, ez a kakas,
tarkatollú, nagy tarajas.
Csibék apja tekintélyes,
kányára, sasra veszélyes.

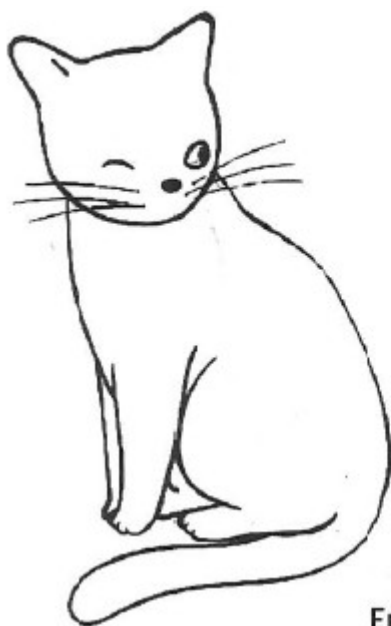
Ez meg a tyúk, csibék anyja,
kiscsibéit betakarja.
Kopirgálni, enni, inni
tőle tanul valamennyi.

Ez a kecske, ez a fia,
úgy hívják, hogy kecskegida.
Tejet ad az anyja tőgye,
erős lesz a gida tőle.

Ez a bárány, ez a bari,
meleg bundóját viseli,
télen-nyáron bégetve,
csak annyit mond, hogy be-e-e.

Ez a macska, szőre tarka,
ez meg itt a hosszú bajsza,
lefetyeli a tejet,
megfogja az egeret.

Eresz alatt fecske fészkel,
kéményen gólya kelepel,
ők jövő-menő madarak,
de itt költik fiókáikat.

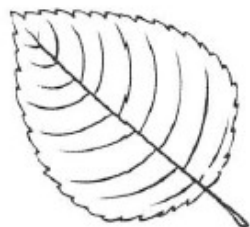
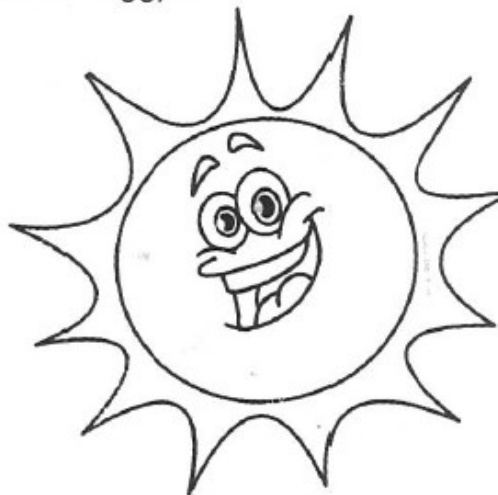
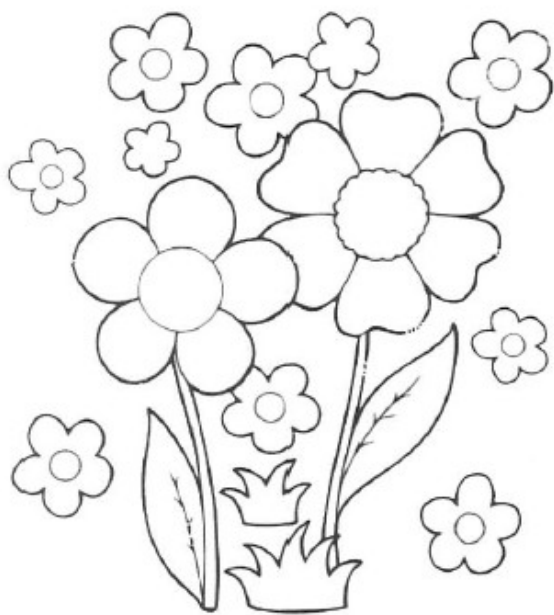
Fűszálakon szöcske ugrik,
hangyácska szalmába botlik,
dongó, darázs, méhecske,
bújnak virág kelyhíbe.

Látod fiam, mennyi dolgot
megismersz, ha megtanulod,
mert megtanít az anyukád,
hogy okos legyél, kiskutyám.

Négy évszak

Tél szalad a tavasz után,
tavasz elől siet a nyár,
előtte meg az őszy nyargal,
de rohan a tél, hóval-faggyal.

Tavaszi

Elmúlt a tél, hív az erdő,
nézd a fákat, szép zöldellő,
hóvirággal köszönt téged,
ugye őt le sose téped.

Ibolyácska bokor alján,
ágak között madárka száll,
hallgasd a kismadár dalát,
érezd a tavasz illatát.

Kikelet

Itt van már a kikelet,
előbújnak a rügyek.
Öltöznek a fák, a bokrok,
mint tündérszép menyasszonyok.

Kikircs

Sárga színű kikircs,
árok partján kivirít.
Sűrű szirmú kis virágra
csókot hint a napsugárka.

Találós kérdés

Lila ibolyával hinti be a tisztást,
abból varázsol virágszőnyeget,
csak ámulsz és nézed, ily szép palotába
nem hívtak még be ily sok gyermeket.

Rügyet bontó ágak, köszöntenek téged,
a madarak dalukkal csendre intenek,
puha, csendes szellő simogatja arcod
és a kikelettel dobban szíved.

/Tavasz/

Madárdal

Madárdal nélkül az erdő szomorú.
Madárdal nélkül az erdő mélabú.
Őrizd hát, szeresd a kicsinyke fészkeket,
neked is zengik majd vidám éneküket.

Szeresd a fát

Szeresd a kis fát, mint a virág akkora,
vigyázz rá, ne törd le, és ne lépj rá soha.
Nagyra nő majd veled, magas lesz, óriás,
yári nagy melegben lombja majd árnyat ad.

Gólya

Piros csőrű gólyamadár,
hozzánk mindig haza talál.
Kéményünkön van a fészke,
kicsi gólya lesz-e benne?

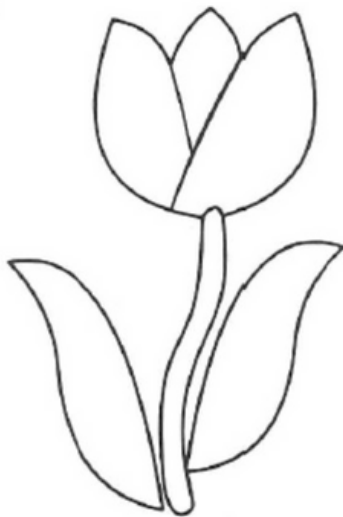
Építgeti a lakását,
féltve őrzi a tojását,
tollaival betakarja,
enni hoz neki a párja.

Ha kikelnek a kicsi gólyák,
sűrűn kapnak halat, békát,
nyár végére nagyra nőnek,
ősz elején útra kelnek.

Fecske

Csicserög a kicsi fecske,
sárból épült kis fészekbe,
hívja, várja a mamáját,
hogy megetesse fiókáját.

Tulipán

Tuli, tuli tulipán,
kertek díszé valahány,
kelyhét vígan nyitogatja,
édes nektárját kínálja.

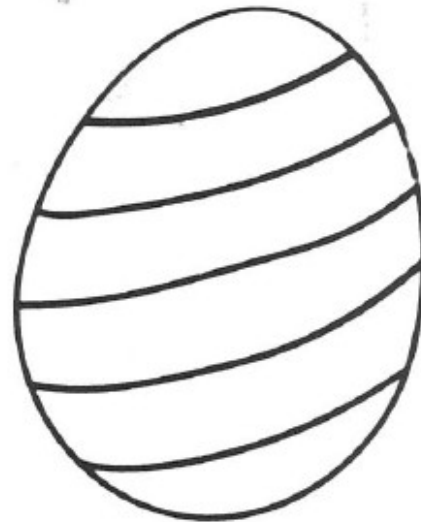
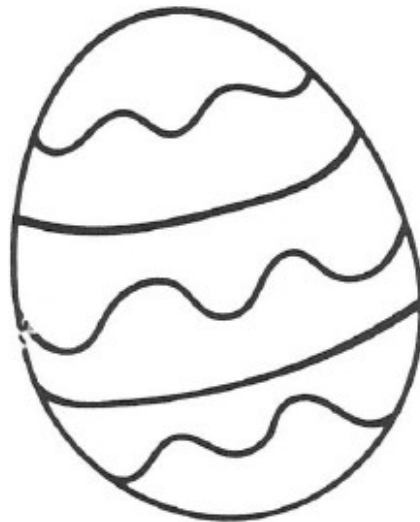
Inni ad a kis bogárnak,
lepkének meg katicának.
Este szirmait bezárja,
reggel nyitja napsugárra.

Húsvéti köszöntő

Felébredtem,
rétre mentem,
harmatcseppet
szedegettem.

Üvegembe
beletettem.
Illatával
ide jöttem.

Megöntözlek
ne hervadjál,
az öntözésért
tojáska jár.

Öntözködő vers

Jó reggelt, jó reggelt,
öntözködni jöttem,
illatos üvegem
a zsebembe tettem.

Neked hoztam benne
virágok illatát,
megöntelek el ne hervadj,
kedves, szép virágszál.

Húsvéti köszöntő

Napsugárka csalogatja fűvet, rügyet, levelet.
Hóvirág és selymes barka kapták az üzenetet.
Siettek is díszruhába előbújni elsőnek,
így akarták köszönteni a húsvéti ünnepet.

Nyúl családnál nagy a mozgás, sürgés-forgás, rohanás.
Hímes tojást kell festeni, de hol késik már a tojás?
Nyúl Peti és Nyúl Piroska gyertek e nap oly csodás!
Tyúkanyó már régen üzent: Itt a tojás! Kot-ko-dács!

Oda is ért a két kópé, megrakták a talicskát,
ahogy jöttek hazafelé, láttak egy nagy pocsolót.
Pocsolóba bárányszerűen szép csendesen úsztak át,
erre Peti hamarjában letette a talicskát.

Csengő kell a Barikára! -szólt Peti és elszaladt
Nyúl Piroska talicskával egymagába ottmaradt
- Várj meg Peti! Én is megyek, nem hagyhatok itt egyedül.
Tolta volna a talicskát, de jobbnak látta, ha leül.

fordíts a folytatáshoz

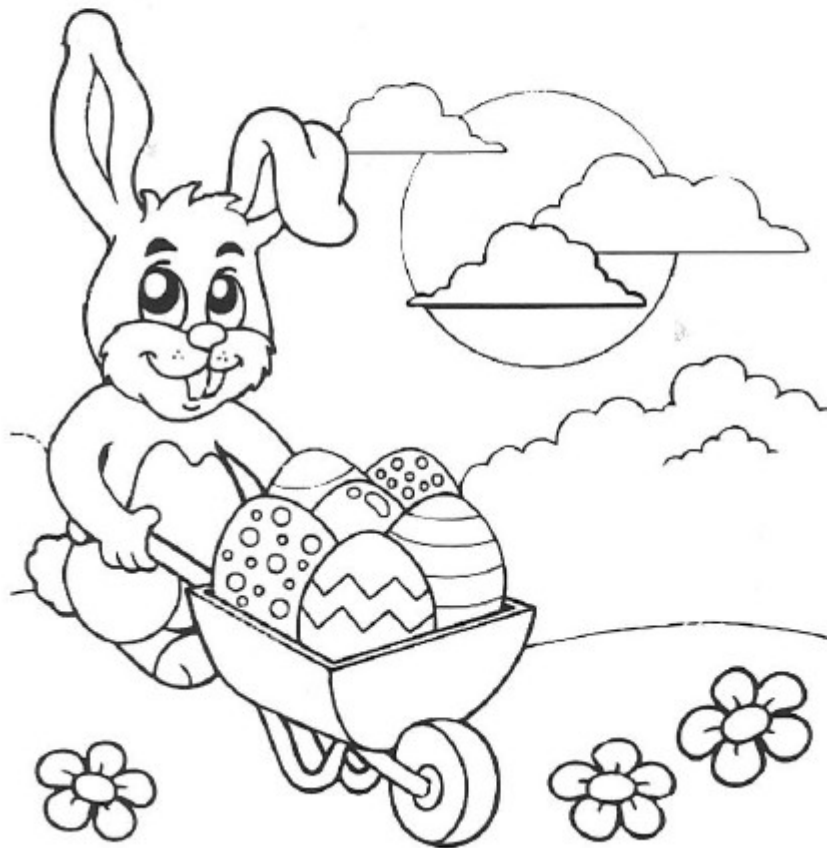
Selymes fűbe Nyúl Piroska lassan elszenderült
és álmába a magasban báránfelhőkön repült.

Peti csengővel kezébe keresi a barikát,
de akárhogy nézelődik, nem lát mást csak pocsolót.

Kósza szellő elhajtotta a sok felhőbarikát,
csengettyűjét hová tegye? - a nyakába teszi hát.
Csengő hangja ébresztgeti álmából Nyúl Piroskát,
tyúkanyónál meg kell rakni tojással a talicskát.

Haza indul a két kópé, de nehéz a sok tojás.
Segíteni hívják Apót, mert nem bírják a talicskát.
Sietősen megérkezik segíteni nyúl Apó,
talicskát a sok tojással együtt hazatolni jó.

Hazaérnek Apó, Peti, Piroska s a sok tojás
-Ide gyertek! -így szól Apó- kezdődhet a pingálás.
Tüsténkedik a sok nyuszi, ecset, festék táncot jár,
így lett a sok tojás díszes, kezdődhet a locsolás.

Édesanyámnak

A mező minden szép virága
nyíljon ki most néked.
Illatával, sok színével
adjon sok örömet.

Piros pipacs lágyszirmával
simogassa szíved,
csillagvirág apró szirma,
szeretetem bokrétája.

Az én szívem kívánsága,
ajándékom anyáknadra.
Öleld hát át, szívből adom,
fogadd el ez ünnepnapon.

Nagymamának

Nagymamám most köszöntelek,
legyen mindig sok örömed.

Jó egészség sok boldogság
kísérjen az éveken át.

Sose fájjon szíved, lábad,
hogyszerethesd az unokádat.

Nagymamámnak

Tanítottál lépni, járni,
labdázunk az udvaron.
Ha elestem, megpusziltál,
s el is tűnt a fájdalom

Főztél, mostál, vagy süttöttél,
értem jöttél oviba,
együtt mentünk vásárolni,
a boltba meg a piacra.

És te mindig vidám voltál,
haragudni? - sose tudtál.
Gond nem ült az arcodon,
hogyan csináltad? Nem tudom.

Este mindig mesét mondtál,
mellém ültél csendesen,
simogattál, dúdolgattál
még nem ült álom szememen.

Ha megnövök, nagyi leszek,
lesz néhány kis unokám,
megígérem olyan leszek,
mint te voltál, nagymamám!

Nagymamáknak

Nagymamám most köszöntelek,
legyen boldog minden perced,
Sose fájjon fejed, szemed,
hogy meséket olvass nekem.

Olyan jó, hogy van nagymamánk,
a nyugalmat hozod hozzánk,
szeretet árad belőled,
ha unokádat átöleled.

Éljél soká, úgy 100 évig,
sok örömben véges-végig,
örangyalunk vagy te nekünk,
örülünk, hogy szerethetünk.

Nagyikámnak

Az én drága nagymamácskám,
legjobb a világon,
azt mondogatja reggel-este
-én kicsi virágom! -

Megsimogat és átölel,
bármennyi a dolga,
sose mondja -nem érek rá! -
csak néz rám mosolyogva.

Olyan jó, hogy van nagymamánk,
örangyal vagy nekünk,
éljél soká, úgy száz évig,
hogy mi is szerethessünk!

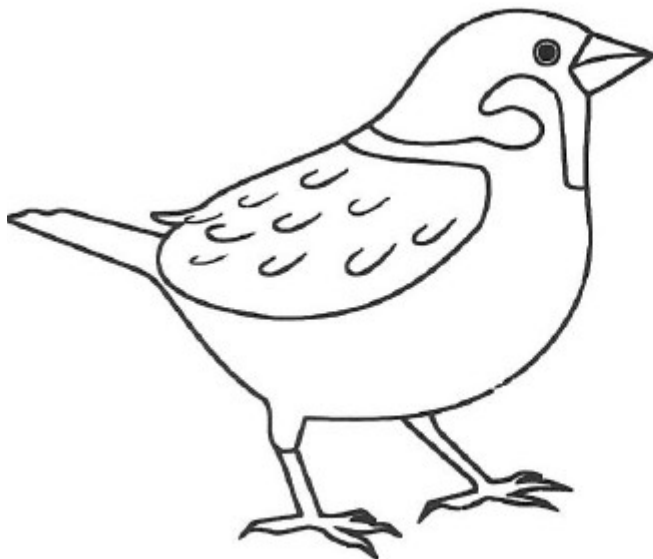
A veréb és a cinege

Veréb száll a fára, ágra,
eleség a földön várja.
Most miért röppen oly magasra,
morzsát, magot fűben hagyva.

Kíváncsi a cinegére,
de még inkább a fészkére.
-Hé, cinege! Madár társam!
Miért bújtál el olyan gyorsan?

Kíváncsian nézegeti
a cinege őfelsége
hová rejti házát, fészkét
ágak, lombok sűrűjébe?

A barna-szürke kis veréb
látja már a cinegét,
fészke formás, takaros,
fiókáknak otthonos.

De szép is ez a puha fészek,
ám az övé hevenyészett,
nem oly pompás a lakása,
mint a cinke palotája.

De ő bizony nem cifrázza,
em ér rá, hogy megmunkálja,
irigykedve tovaszáll,
sok kis veréb várja már.

Óriások, törpék

Kedvesek a szép mesék,
bennük bájos törpikék,
boszorkányok, óriások,
jó vitézek, tündérlányok.

Van itt egy nagy óriás,
ki gonoszul gödröt ás,
a sok kis törpét összekapja,
nagy kalapja alá dugja.

Ám egy törpe kard hegyével
az óriás elé térdel,
megszurkálja lába ujját,
ki eldobja nagy kalapját.

Örül már az apró nép,
az óriást legyőzték.
Legyőzték az óriást,
nekik gödröt már nem ás.

A sok kis apró vidám törpe
pihen már a mesekönyvbe,
alszanak a tündérlányok,
szunnyadnak a boszorkányok.

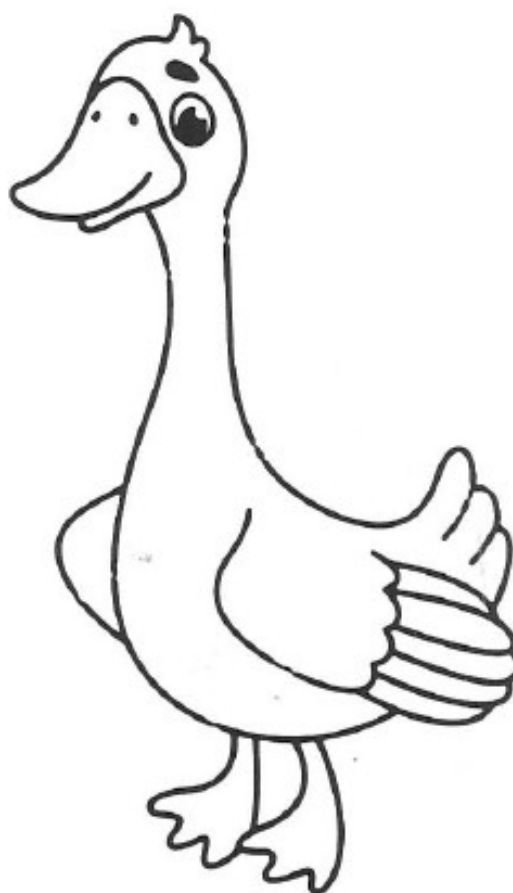

Egy kis liba

Kis liba, te kis liba,
miért van most galiba?
Repült volna libuska,
de útba volt egy pocsolya.

Fehér tolla fekete,
senki meg nem ismerte.
De ez eső megeredt,
sáros tolla tiszta lett.

Liba tolla szép fehér.
Nemsokára hazaér.
Liba mama örül neki,
Tengerivel megeteti.

A kis kacska

Sárga pelyhes kis kacska,
útra kel most egymaga.
Sáros parton tittyen-tottyán,
tó vizébe belepottyán.

Tóból lassan kievickél,
sáros lett a kacsagallér.
Ám hiányzik a mamája,
indul haza magába.

Kérdi szöcske, gólyahír,
tityi-totyí, mi a hír?
Nézi őket, megcsodálja,
de eszébe jut a mamája.

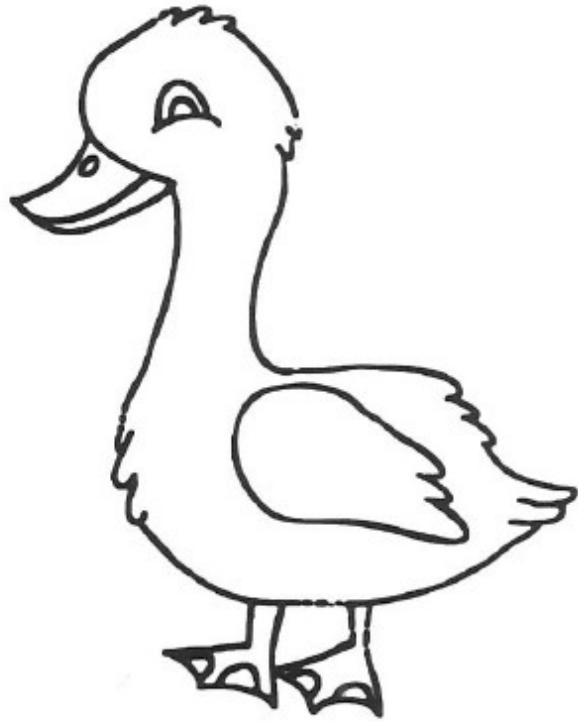
Udvarban a kiskacsák
mind egyszerre kiáltják
-gyere gyorsan, várunk téged!
körbeveszik a testvérek.

Örül, hogy itthon van végre,
együtt vannak a fészekbe,
megfogadja: egymagába
sose indul a világba.

Kis kacsa

Ez a vidám kis kacsa
elindult a piacra.
Tojásokat kosarába
szépen sorba berakta.

Ha eladja a tojásokat,
új kalapot vesz magának,
szebbet, mint a régi volt,
mert a régin volt egy folt.

A hangya

Aprócska kicsi a hangya,
mindig lőt-fut, rohangál.
Házat épít sebbel-lobbal
-hangyaboly a palotám! -
mondja, s örül, újra indul,
szalmát cipel egyedül,
húzza-nyúzza, siet vele,
míg a tücsök hegedül.

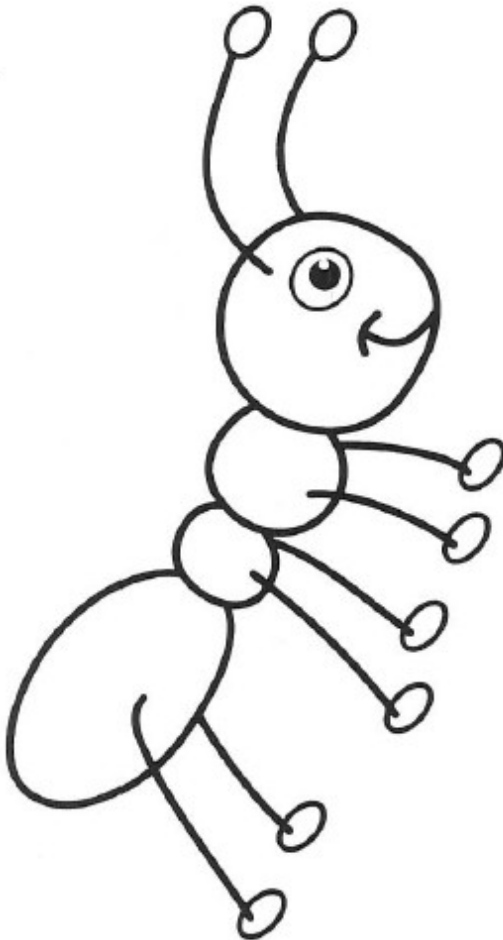
Hangyabolyban sokan laknak,
számuk mennyi?

Rengeteg!

Békességben jól elférnek,
mert van bennük szeretet.

Sok munkával építik meg
azt a csodapalotát.

Csodáld hát meg és sose bántsd
a hangyanépek otthonát.

Búcsúzó

Elröppentek már az évek,
most búcsúzni jöttünk,
a pityergő ovisokból
iskolások leszünk.

Óvodából-iskolába,
mesevárból-mesevárba,
betűk, számok birodalma
vár reánk az iskolába.

Daloltunk itt sokszor vígan,
a játék volt mindenünk,
a játékos sok tudással
megtelt kis buksi fejünk.

Itt hallgattunk szép meséket,
verseket tanultunk,
ákom-bákom rajzok helyett
már szépen rajzolunk.

Nem lesz gond, ha írás órán
betűket kell írni,
a számokkal is megbirkózunk,
már tudunk számolni.

Köszönjük a szeretetet,
a sok mesét, sok szép ünnepet,
a kedves óvodás éveket,
amit kaptunk titőletek.

Köszöntő Óvónéninek

Van egy virág, nefelejcs,
gondolj rá és ne felejts.
Otthonodban sok szeretet
legyen mindig teveled.
A sok volt kis óvodásod
titeket el nem felejt.

Nyár

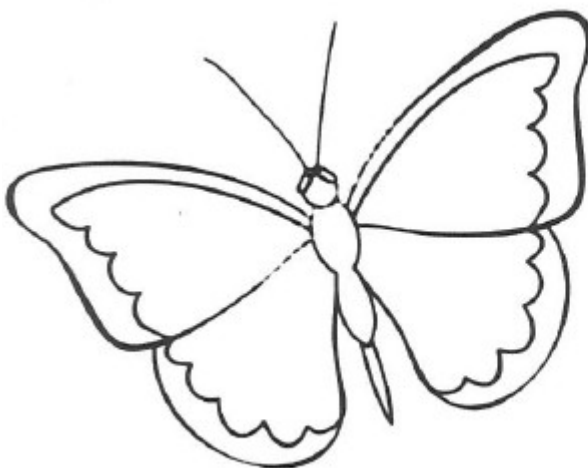
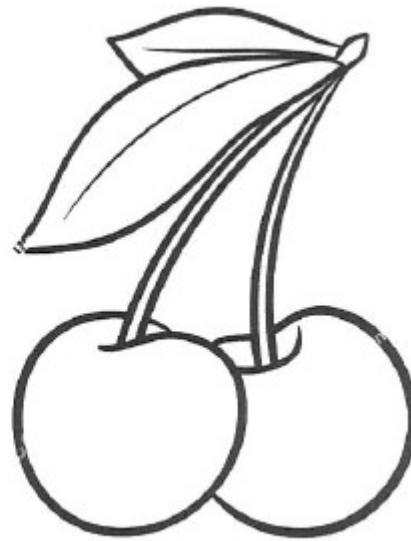
Süt már a napsugár, rekkenő a meleg,
fürödni indul a sok kisgyerek.

Árnyéket keres a madarak csapata,
esőért brekeg a szomjas békák hada.

Csak a tarkalepkék kergetőznek vígan,
megpihennek virágok széttárt kelyhein.
Hörpintenek egyet a virág nektárjából,
sütkéreznek virágok selymes szirmain.

Júniusi cseresznye

Megérett a cseresznye,
kicsi Adri gyer' ide.
Adok neked kötényedbe,
a füledre is jut belőle.
Ha egy párost felteszel,
királykisasszony leszel.

Lepke

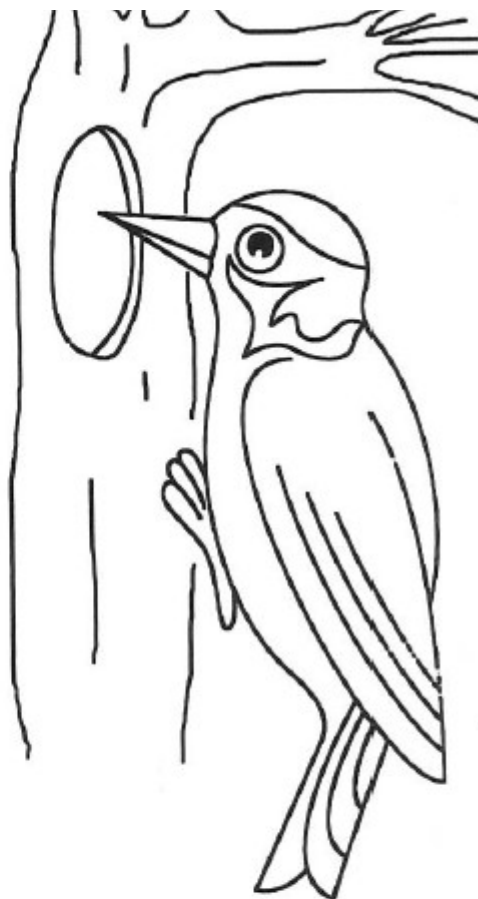
Színes szárnyú kicsi lepke,
száll virágról-virágra,
megeteti-megitatja
a tarka kis virágja.

Hintáztatja-kényezteteti
kedves kis vendégét,
kis pillangót vissza várja
kinyitva a kelyhét.

Harkály

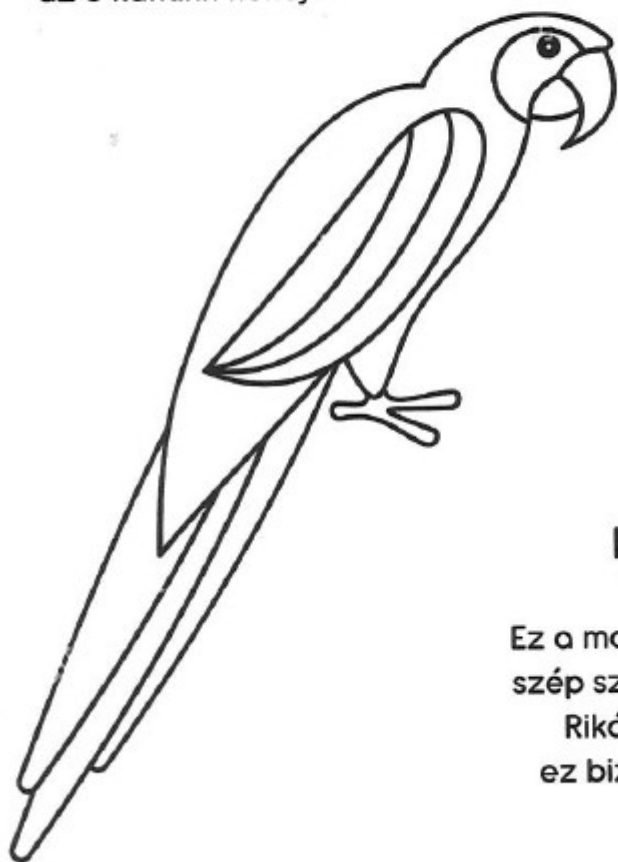
Szép piros a fejbúbja,
ő a fák híres doktora.
Kopogtatja törzsét, ágát,
gyógyítja az öreg fáját.

Fák odúja a lakása,
ott várja a fiókája.
Amit talál vígan viszi,
fiókáját megeteti.

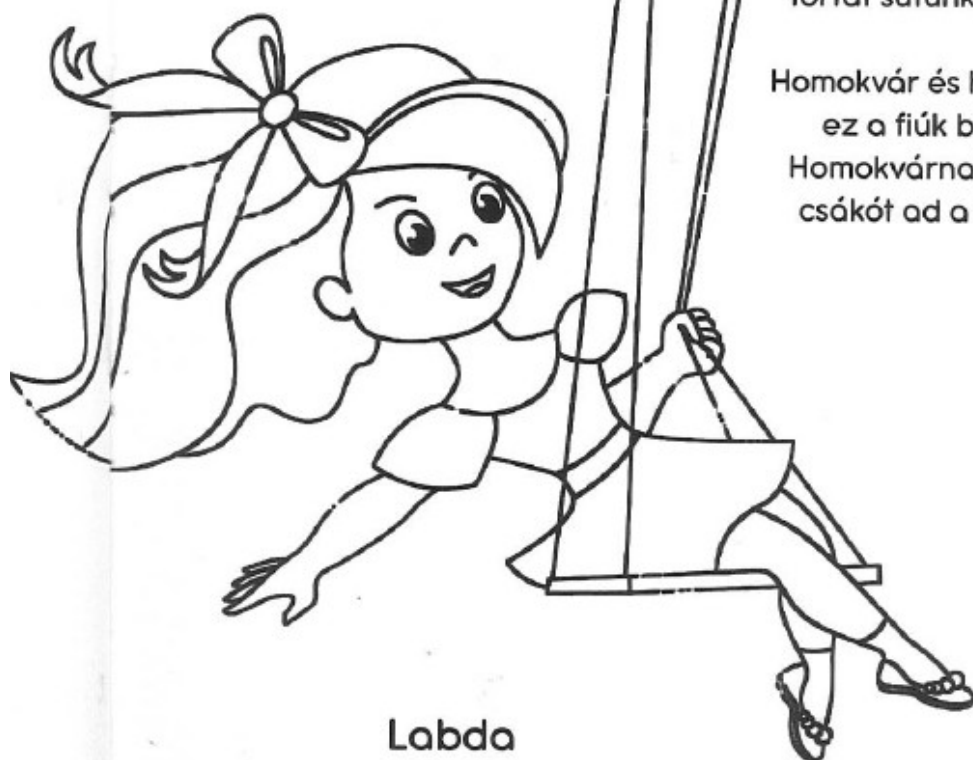
Kakukk

Messze szól a kakukk hangja,
de nincsen fészke, palotája,
más fészkének lesz lakója
az ő kakukk fiókája.

Papagáj

Ez a madár tarka-barka,
szép színes a farka tolla.
Rikácsol és kiabál,
ez bizony a papagáj.

Száll a hinta

Száll a hinta, kis palinta
fölrepülünk jó magasra.
Lehuppanunk a homokba
tortát sütünk szülinapra.

Homokvár és homokbástya
ez a fiúk birodalma.
Homokvárnak kapitánya
csákót ad a katonákra.

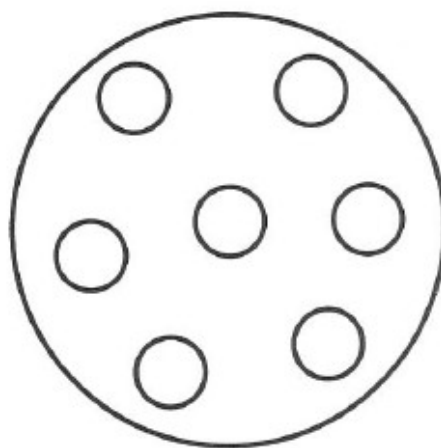
Labda

Az én labdám
pöttyös labda,
piros pöttyök vannak rajta.

Jó magasra feldobom,
két kezemmel elkapom.

Gurítom a pázsiton,
neked kicsi barátom.

Gurítsd vissza elkapom,
most már veled labdázom.

Kerékpár

Biciklimen négy kerék,
pedig kettő is elég.
Ha nagyobb leszek,
majd leveszed
a fölösleges két kereket.
Ám az ilyen kisgyerekek
pótkerékkel kerekeznek.

Úton, járdán tekerek
oviba is elmegyek.
Néha én is dudálok,
az útszélén megállok.
Ha zöld a lámpa átkelek,
pityergek ha elesek.

Roller

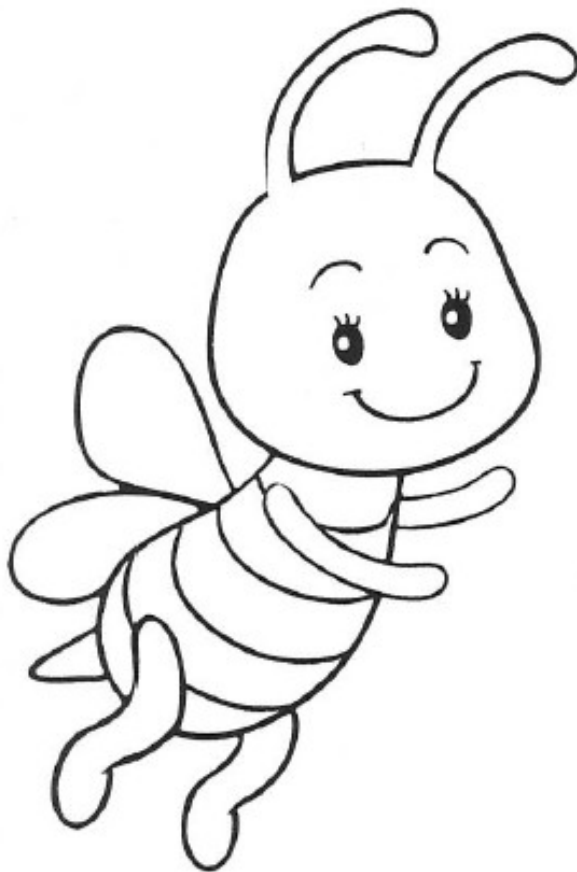
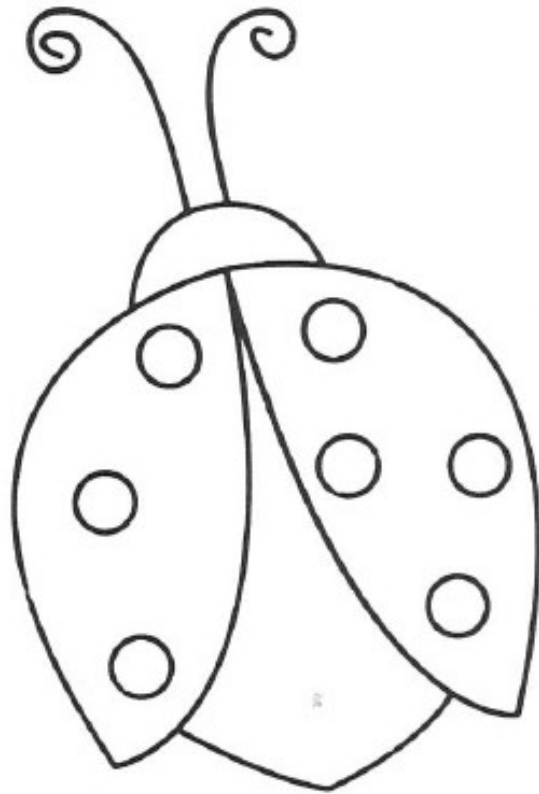
Roller Robi az én nevem,
rolleremmel közlekedem,
jól meghajtom, gurul velem,
állok rajta, úgy vezetem.

Katicabogár

Hatpettyes vagy hétpettyes,
a katicabogárka,
fényes is, gombos is
a piros kabátkója.

Ide száll, oda száll,
virágra, levélre,
ha kedve úgy tartja
felrepül az égbe.

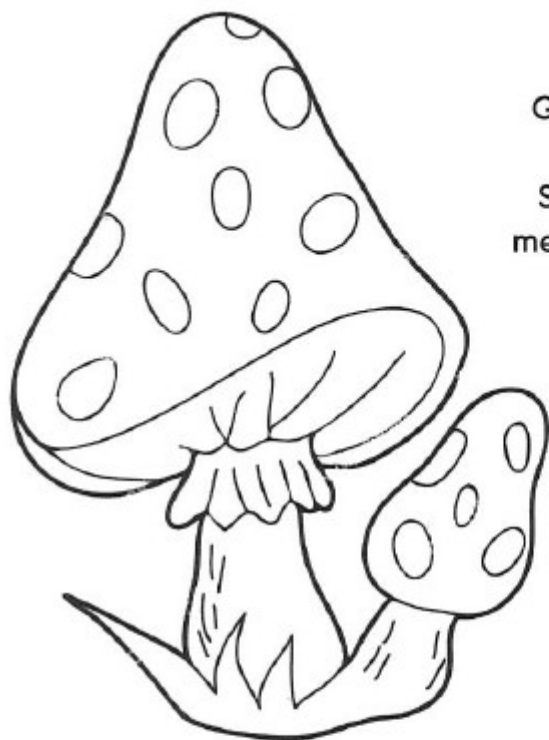
Méhecske

Dolgos, szorgos a méhecske
gyűjtöget ám egésznap,
lábán lévő kosárkába
virágporát belerakja.

Ebből lesz az édes méze,
tiéd lesz, ha kész lesz véle,
de vigyázz, neki van fullánkja,
azzal szúr, ha bárki bántja.

Mérges gomba

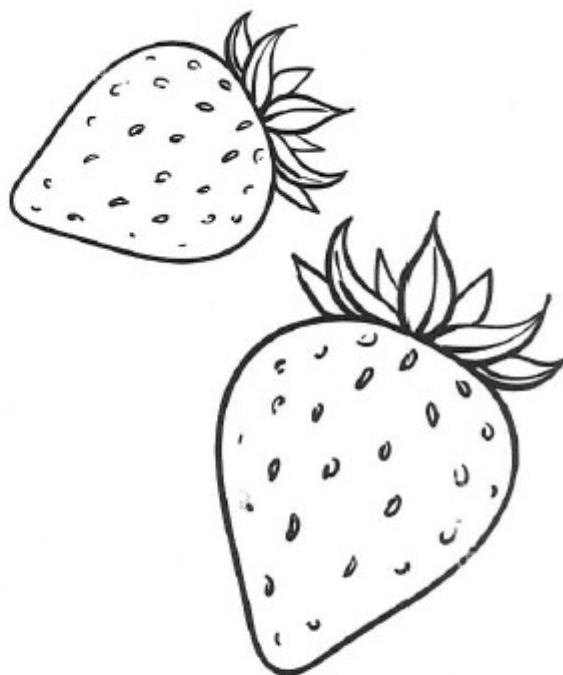
Gallérom meg bocskorom van
És pettyes a kalapom.
Sose végy fel, ha rám találsz,
mert mérges vagyok én nagyon.

Szamóca

Erdő szélén, tisztás mentén
friss szamóca hívogat,
piros színe, jó illata
téged oda csalogat.

Az erdőnek ajándéka,
jó ízű, ez nem vitás,
összegyűjtve kis csokorba,
piros gyümölcs, nem virág.

Gomba

Ez a gomba nem goromba,
ha erdön jársz és megleled.
Kosaradba gyorsan betedd
rögtön haza viheted.

Ősz

Megérkezett az ős, tömött batyujával,
megrakta jó szívvel, mindenféle jóval.
Szőlővel, almával, körtével, dióval,
zöldséggel, terméssel, jőféle bogyókkal.
Galagonya, csipke, kökény, som és szeder,
hol van a kiskosár, hol van a kisveder?
Szedd tele most hamar, mert közeleg a felhő,
alig egy perc alatt megered az eső.

Óvodában

Óvodában sokan vagyunk,
Adri, Évi, Emese,
megsimogat óvó néni
keze, szeme és szíve.
Tudja, hogyha rossz a kedvem,
ha nincs minden nálam rendben
Megpuszil, ha hozzá bújok,
pedig én egy szót se szólok!

Az én jelem

Az én jelem egy szép hajó,
hajókázni volna jó.

Én lennék a kapitány,
messze elkormányoznám.

Versenyeznék a cápákkal,
vagy az óriás bálnákkal.
Pingvinekkel barátkoznék,
ám onnan is hazavágynék.

Őszi séta

Öreg gesztenyefa alatt jártam,
találd ki, hogy mit találtam.

Tüskés zöld bundába koppant a fejemre,
bordó-barna kisgesztenye bújt elő belőle.

A sima selymes kis fényeset
a kezembe fogtam,
hogy hazafelé el ne vesszen,
a zsebembe dugtam.

De több is elfért a zsebemben,
majd csak jó lesz valamire.

Hazaérve ide-oda raktam bele pálcikát,
örömemre megcsináltam
egy Gesztenye Gusztikát.

Napraforgó

Napraforgó szép virága
magját szívesen kínálja
a madarak megkeresik,
csőrükkel kicsipegetik.

Szőlő

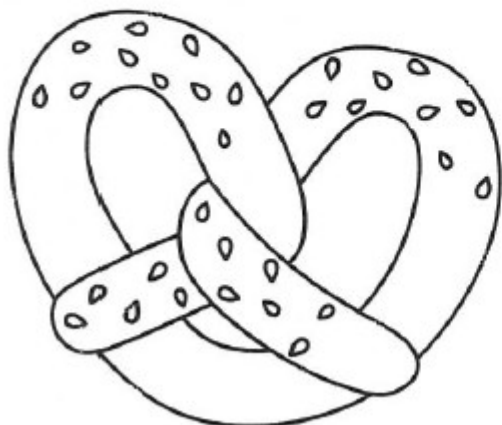
Édes-mézes szőlőszemek
szőlőfürtön megérettek,
szüretelők vígan szedik,
vödör, puttong jól megtelik.

Alma

Édes ízű alma vagyok,
ha megérek, lehuppanok.
Szedjél, tegyél kosaradba,
meg is ehetsz uzsonnára.

Húsom vitaminnal tele,
mindennap egyél belőle.
Ugye jó, finom az íze?
Egészséges leszel tőle.

Perec

Perec, perec, sós perec,
étel ez, nem karperec.
Kicsit magvas, kicsit sós,
kóstold meg, mily ropogós.

Ejtőernyő

Ez az ernyő, nem esernyő,
felhők között szállít szellő,
úgy repülök, mint a madár,
de majd velem a földre száll.

Fönről nézem a sok házat,
a magas dombot, hegyet, tójat,
Feljebb repít ez az ernyő,
köröttem sok bárányszerű felhő.

Szeretném megsimogatni,
de látom őket elillanni,
elterelte kósza szellő,
nem maradt csak fátyolfelhő.

Innen nézem a szép tájat,
rétet, folyót, bari nyáját,
a magasból olyan szép,
mint mesekönyvemben a kép.

Ha nagy leszek

Ha nagy leszek, mi legyek?

Én biz' pilóta leszek!

Felszállok a magas égre,
lenézek a hegyre, földre,
a hangyányi emberekre.

Fönről minden picike,
mint a mesekönyvembe.

Leszállok majd a repcsivel,
itt sok kis madár csivitel.

Lombosok a fák, a bokrok,
tarkállanak a virágok.

Csobog, csordogál a patak,
szitakötők táncot járnak.

Fönről mindezt nem láthatod,
de idelelni megcsodálhatod.

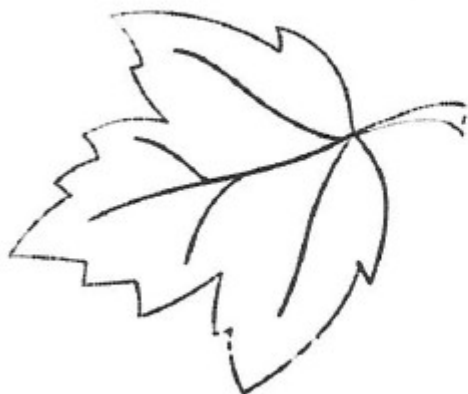
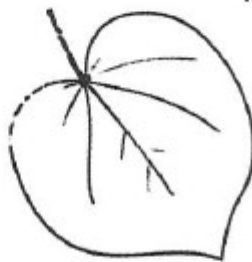
Hullanak a levelek

Őszi szél fúj,
itt a hideg,
hullanak a falevelek.
Kopaszak a fák,
a bokrok,
földön hever
szép ruhájuk.

Milyen szépek,
színesek,
a földre hullott
levelek.

Piros, bordó,
sárga, barna,
a festőnek
nincs már dolga.

Mert ő bizony
az őszi szél,
búcsút int a leveleknek,
zúgva-búgva útra kél.

Tél

Esik a hó, fehér a domb,
a rét, az erdő, udvarunk.
Örömkben kinn ugrálunk,
hóemberek mi vagyunk.

Hópihécskék kergetőznek,
röpke táncot lejtének,
vastag lett a pihe dunna,
szánkózhat a sok gyerek.

Csipkefátyol betakarja
fákat, bokrot, kerítést,
a jégcsapok feldíszítik
a házaink eresztét.

Találós kérdés

Őrzi kertünk, udvarunkat
hidegben hős kapitány,
piroslik a répa orra,
ő nem fázik, csak áll, csak áll.

Északi szél, ha itt nyargal,
süvítve hoz hideget,
akkor se fél, meg se mozdul,
minden fázóst kinevet.

Ám ha a nap szép csendesen
olvasztja a jégcsapot,
leemeli a kalapját
és ott hagyja a szolgálatot.

/Hóember/

Mikulás köszöntése

Mikulás apónak nagyon sok a dolga,
csomagot, virgácsot rak ő a puttonyba.
Kis csomag, nagy virgács, lehetne fordítva:
kis virgács, nagy csomag jutna ajándékba.

Indul a puttonnyal jó Mikulás apó,
csengője csilingel, nyomában hull a hó.
Száncsengő hangjára az ajtó kitárul,
izgatottan várunk, arcunk is kipirul.

Megérkeztél végre, jó Mikulás apó,
nagyon várunk téged, ma itt mindenki jó.
Messziről érkeztél, pihenj meg kicsit,
hallgasd szeretettel a gyerekek verseit.

Mikulásnak

Jó Mikulás opó,
nézz fel az ablakba!
Kiscipőm, kiscizmám
oda van kirakva.

Tudom, ha erre jársz
énrám is rám találsz.
Csizmámba berakod
a virgácsot, csomagot.

Mikulás apónak

Itt a tél és hull a hó,
jössz-e hozzánk, Télapó?
Nagyon vár a sok gyerek,
itt senki sem pityereg.

Eljött hozzánk Télapó,
puttyonyában minden jó.

Alma, dió, mogyoró,
jó, hogy itt vagy Télapó.

Karácsony ünnepe

Kis fenyőfa, jajj de szép,
égből hulló hópihék
díszítgették, takargatták,
hideg télben féltve óvták.

Hótakaró nincs már rajta,
így lesz Jézus ajándéka.
Sok szép dísszel ékesítve
angyalkák suhannak vele.

Várta már a sok kis gyerek
ezt a kedves szép ünnepet.
Jézuskának születését,
ajándékát, karácsonyfát.

Karácsony

A karácsonyi ajándék,
karácsonyfa, sok játék,
a játékhoz sok szeretet
melegíti a szívedet.

Karácsony este

Mesélő:

Fényes csillag fénysugarát,
a földön emberek csodálják.
Ilyet még nem láttak soha,
mit hirdet hát oly magasba?

Betlehemi az a csillag,
így hirdeti a világnak,
hogy megszületett Isten fia,
a szeretet új királya.

Indulnának az emberek
megcsodálni a kisdedit.
Melyik úton induljanak,
ki mutatja meg az utat?

Ragyogj, ragyogj fényes csillag,
mutass utat pásztoroknak.
Három pásztor lassan lépdél,
fényes nappal-sötét éjjel.

Messze hegyekből indultak
köszönteni királyukat,
hosszú úton bandukolnak,
koptatják a sarujukat.

I. pásztor:

- Messze van még jó komám,
hogyan meglássuk a nagy csodát?

II. pásztor:

-Nicsak, nicsak fényes csillag
mutatja nekünk az utat.

Mesélő:

Tovább mennek, bandukolnak,
ajándékokat is hoznak.

Betlehemi városkában
rátalálnak Jézuskára.
Nem kastélyban, palotában,
csak egy szerény istállóban.

Jászolában alszik, pihen,
nem takarja puha selyem,
csak kendőbe takargatja
kisdédét az édesanyja.

Letérdelnek a pásztorok,
a kis Jézus az ő királyuk.

Pásztorok:
Ajándékot hoztunk neked,
vaját, tejet, szeretetet.

Mária:
Köszönjük, hogy eljöttetek,
köszönteni a kisdédet,
gyalogoltatok eleget,
itt egy kicsit pihenjete.

Mesélő:
A három király is indult már,
Gáspár, Menyhért, Boldizsár.
Ők is keresik az utat,
melyen kis Jézushoz jutnak.

Fáradtan, meg-megpihenve
megérkeznek Betlehembe.
Amit látnak alig hiszik,
A kis Jézus szalmán alszik.

Ő Mária kicsi fia,
a világnak megváltója,
Szűz Mária takargatja,
megeteti, altatgatja.

Királyok:

-Szívünk, lelkünk köszönt téged,
ajándékot hoztunk néked,
tömjént, mirhát, aranyat,
köszöntjük kis királyunkat.

Mi vagyunk a három király,
Gáspár, Menyhért és Boldizsár.
Népünk hódolatát hoztuk,
az ajándékkal neked adjuk.-

Mesélő:

A királyok is letérdelnek,
megcsodálják a kisdedit,
Szűz Mária, Jézus anyja
a királyokat így fogadja.

Mária:

- Kedves, amit ti hoztatok,
megtisztelve Jézusotok.
Nagyon messziről jöttetek,
Most hát kicsit pihenjete.

Nem felejttem a nevetek,
rátok mindig emlékezek,
nagyon kedves, jó királyok,
köszönöm az ajándékot.

Mesélő:

A jó királyok lepihenve,
hosszú útra készülődve,
még megcsodálják a Jézuskát,
Szűz Mária kicsi fiát.

A pásztorok és királyurak
lassan-lassan elindulnak.
Viszik a hírt messze földre,
hogy eljutottak Betlehembe.

Hódolattal a királyok
elmesélik, hogy kit láttak.
A pásztorok is emlékeznek,
elmondják az embereknek.

Szalmán alszik egy kis gyerek,
ő adott nekik szeretetet.
Dicsérik a Szűznek fiát,
a világnak megváltóját.

Fenn a csillag tovább ragyog,
énekelnek az angyalok,
ők is őrzik a kisdéd álmát,
a világnak új királyát.

Újévi köszöntő

Éjfélűt űt a toronyóra,
de senkise tér nyugovóra:
boldogságot békességet
kívánunk most mindenkinek.

A földön élő embereket
ölelje át a szeretet.
Az angyalok harsonája
hintsen áldást a világra.

Farsangolás

Tűzet gyűjtünk, jó nagyot,
elűzzük a vén Fagyot.
Dideregtünk eleget,
elkergetjük a telet.

Maskarába öltözünk,
seprőnyélen repülünk,
tepsi alatt ég a láng,
kisült a farsangi fánk.

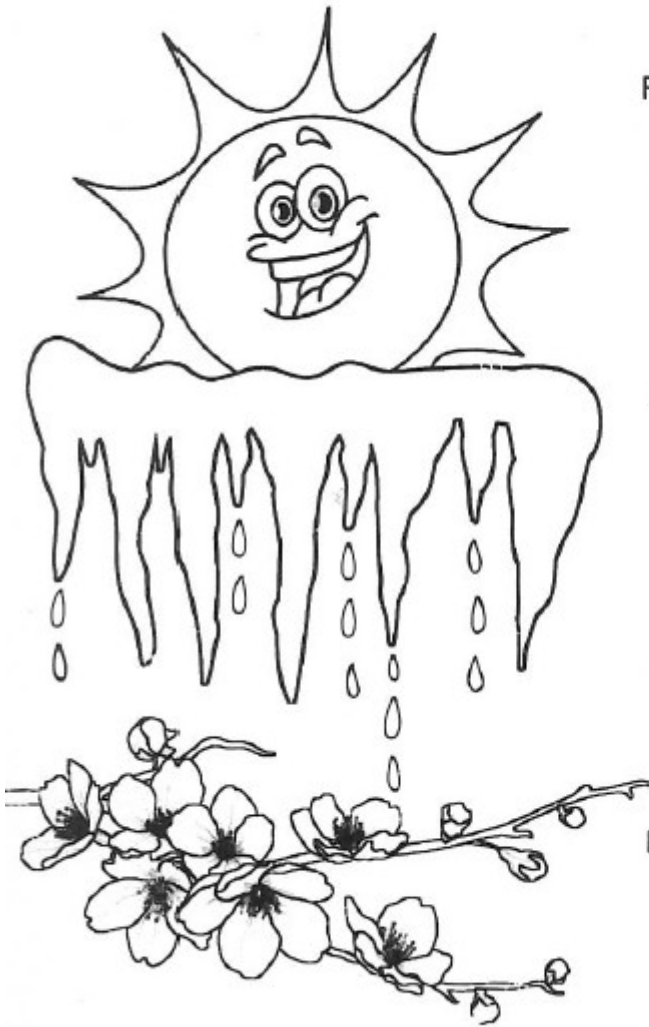
Múlik a tél

Fagykapitány bosszankodik,
bajszát pödri mérgesen,
meglóbálja ősz szakállát,
maradna még szívesen.

De mindhiába erőlködik,
gyengül már az ereje,
havat, jeget, nagy hideget
nem hoz már a köpenye.

Kis napsugár melengeti
kertet, erdőt, a határt,
„kard levélke” előbújik,
s vele jó a hóvirág.

Megrázza a kicsi fehér
harangját a hóvirág,
lassan pattannak a rügyek,
ébredezik a világ.

Hóvirág

Olvadozik már a hó,
lyukas a hótakaró.
Fehér szirmú kis hóvirág
előbújik, nagy bátorság.
Hiszen még a tél hideg,
kis virágja didereg,
de a csingi-ling kis harangja
már a tavaszt csalogatja.

A felfedezés öröme

Ajánlás

Kedves Szülők!

Már a kicsi babáknak is mondogatjuk a mondókákat, rövidke verseket, így elősegítjük a baba beszédfejlődését. Mozgással, tapssal, 1-1 „babcsörgő” ütemes rázásával, vagy leporelló könyvünkön kopogtatva, erősítjük az ütem-ritmus érzékelését. A játékos ikerszinonima szavak gazdagítják szókincsüket, elősegítik a későbbiekben kifejező készségüket. A kisállatok, madarak, virágok, s a könyvben szereplő versek sok-sok valós ismeretet nyújtanak, s a természet szeretetét ébresztgetik a kicsi gyermekben, így lesz gazdagabb az érzelmi világuk. A felfedezés, megismerés öröm a kicsik számára, így lelki táplálékul is szolgál a sok kis vers, hiszen tudjuk: „nem csak kenyérrel él az ember”

Kodály Zoltán szerint:

„Szentnek kell tekinteni a gyermek érintetlen lelkét, amit abba ültetünk minden próbát kiálljon. Ha rosszat ültetünk bele, megmételtyezzük egész életére. S ha jó magot ültetünk bele, egész életében virágzik.”

Szeretettel ajánlom:

Csúzdáné Erzsi néni

ISBN 978-615-00-3681-6

